

Březen 2017

Kolik lásky dostaneme v dětství, tolik lásky si s sebou neseme celý život.

Richard Pachman

Školní aktovka

V první třídě se život dítěte

hodně změní. Dostane také svou školní aktovku. Aktovka se sešity, penály, klíči, svačinou a pitím je něčím, za co nese **zodpovědnost**. Stará se o ni, má z ní **radost**, je jeho. Má své místo, všechno uvnitř je důležité a je potřeba to v pravý čas najít. První školní aktovka je velkým krokem k **samostatnosti**. Zkusme vzít aktovku jako symbol pro školní zralost:

- Přeje si ji dítě? Těší se na ni? Má z ní radost a zkouší si ji ještě před začátkem školy? Rádo ji ukazuje?
- Unese ji plnou v ruce i na zádech? Nandá si ji samo?
- Jsou věci v aktovce „posvátné“ a slouží školní práci? Rozliší dítě školní práci a hru?
- Pamatuje si, kam aktovku uložilo a co si do ní připravilo?
- Je ochotné se o věci v aktovce starat (ořezat pastelky, uklidit, uspořádat)?
- Dokáže rozlišit, že se u psaní nejí, u jídla nehraje, že všechno má svůj čas a řád, že se věci z aktovky používají postupně?
- Řekne si dítě o pomoc, když všechno není, jak má být?

- Dokáže pomoci spolužákovi, který momentálně pomoc potřebuje, půjčí mu něco ze své aktovky?

Možná jste si, milí čtenáři, rodiče či přátelé prvňáčků, představili toho vašeho a odpověděli pokaždé ANO. Vaše dítě fyzicky vyrostlo do školáka, do školy se těšilo a má rádo školní práci. Přijalo nový rytmus a v novém prostředí se umí orientovat, vnímá své spolužáky. Pak je vše tak, jak má být. A není toho málo, že?

I učitelům při zápisu do první třídy jde o to, aby vše bylo v souladu se zdravým vývojem dítěte. Aby dítě zvládlo postarat se o svou aktovku a nenasadili mu ji příliš brzy, neboť by ho nejspíš bolela záda a nenosilo by ji rádo. Těžko bude vyčerpané dítě samostatnější a radostné. A v dospělosti? Přitom toho má tolik zvládnout! Připravenost pro školu (školní zralost) je komplexem mnoha hledisek:

- Fyzická (tělesná) vyspělost (padání zubů, protahování končetin, orientace, pohyb, řeč) – nastává okolo šestého až sedmého roku
- Motivace pro učení – dítě se těší do školy

Zdroj: pixabay.com

- Emocionální zralost – odloučení od rodičů, sebeovládání
- Sociální zralost – schopnost spolupráce s vrstevníky

Dítě, které je připravené pro školu, jde v souladu se svým vývojem a svými silami. Unese svou aktovku a nezkříví si záda. Bude se s chutí učit a těšit se na své kamarády a učitele.

A co vlastně mohou rodiče udělat pro své dítě, aby dobře dožrálo a bylo připravené pro školu? Nechat ho zdravě vyrůst. Proto musí být dobře živeno, mít dostatek pohybu, vzduchu, vody a nutně potřebuje své lidi, aby mu byli na blízku, měli ho rádi, dali jeho dnům rytmus a nocím klid a vyprávěli mu pohádky. A to se pozná...

Radka Koniřová

O školní zralosti pohledem učitelky ve školce

Být učitelkou ve školce, je krásná práce, která se podobá zahrádce a péči o její prosperitu – život a růst. S touto myšlenkou kdysi (v polovině 19. st.) založil Gustav Fröbel svou první „Kindergarten“. Instituci, která si dovolila zaměřit svou pozornost na malé dítě, do té doby vnímané jako „malého dospělého“ – a změnit tak vývoj v peda-

gogice předškolní výchovy už napořád.

I dnes jsou učitelky v mateřských školách takové zahradičky, které pečují o kus půdy – prostředí a o několik jedinečných „rostlin“, jež se jim dostaly do péče. Žádná z nich není stejná, každá pochází z jiného prostředí, má jinou fyzickou podobu i kořeny.

Učitel – zahradník, musí být velmi dobrý pozorovatel, aby umožnil všem svým rostlinám skutečně růst a umět využívat toho, co jim prostředí nabízí a pomáhat jim zvládat to, „co přichází do cesty“.

O čem je pak školní zralost? O určité fázi „sklizně“, kdy rostliny jsou ještě malé, ale jejich síla je tak velká, že zvládnou přesun do

jiného prostředí. O rostlinách, které mají drobné viditelné znaky zralosti (např. jim vypadávají zuby, prodlužují se končetiny – tj. mění se podíl chrupavčité a tvrdé tkáně v kostech – proces osifikace, patří sem ale i emoční zralost, sociální, rozumová a každá má své viditelné ukazatele).

Pro zahradníka však zůstává otázkou – i když má rostlina viditelné znaky zralosti, je skutečně připravená na školu? Jaký je její aktuální stav s ohledem na vývoj a vliv všech vnitřních i vnějších činitelů? Např. výbava v oblasti verbální komunikace (Je mi dobře rozumět? Umím se zeptat, když mi není něco jasné?). Patří sem mo-

tivace a „těšení se“ směrem ke školní práci a mnohé jiné.

Být rostlinou, dítětem, není vždy jednoduché. Stát ale na druhé straně není o nic lehčí. Učitel se znovu a znovu musí ptát – díval jsem se po tu dlouhou dobu opravdu správně? Dokázal jsem spatřit to podstatné?

Kateřina Krausová

„Bylo jednou jedno semínko, zaseté mezi všechny ty myriády hvězd. – Je jich bezpočet, které kvetou, a některé již odkvétají, jiné zase vykvétají nanovo. Co však má vyrůst z tohoto semínka, to zatím nikdo nevidí. Je to jako tajemství, které se v něm skrývá. Někdy to vypadá, že z něj nebude vůbec nic, jenže v semínku je vždy to, co se z něj má stát, nespátřitelné... To ty však znáš lépe než já. Budeme-li je dobře opatrovat, tohle malé semínko uprostřed hvězd, ...pak z něj bude jednou ta nejkrásnější květina mezi všemi hvězdami.“

Upraveno podle příběhu Karlika, gnóma Ursuly Burkhardové z knihy *Dobré sny pro planetu Zemi*

U zápisu

Jak to vypadá u zápisu a na co se pedagogové zaměřují, jsme se zeptali paní učitelky s dlouholetými zkušenostmi, Katky Kozlové.

Během 2. pololetí se koná zápis do 1. třídy. Je něčím odlišný od klasické ZŠ? Zápis na naší škole je doslova „pohádkový“. Po příchodu do naší školy se předškoláci a jejich rodiče setkají s rytíři, skřítky, královnami nebo vílami. Ti je doprovázejí po celou dobu zápisu. Za tak příjemnou pohádkovou atmosféru každý rok vděčíme žákům naší šesté třídy a jejich třídnímu učiteli. Naší snahou je, aby byl zápis pro předškoláky příjemným a co nejméně stresujícím zážitkem. Tímto způsobem se nám daří vytvořit

zajímavé a podnětné prostředí, které dokáže dítě motivovat ke spolupráci, případně prolomí jeho ostych či obavy z neznámého prostředí. Tento způsob zápisu umožní učitelům pozorovat dítě z hlediska fyzické, sociální i duševní zralosti či nezralosti.

Skupinky předškoláků jsou pak „královnou“ uvedeny do třídy, kde jsou přítomni další učitelé – pozorovatelé. Ti sledují předškoláky při plnění několika úkolů, později s nimi

vedou krátký rozhovor a nechají si od nich nakreslit obrázek. Při tom všem sledují, zda jsou děti připravené na školu. Učitelé se pak vzájemně podělí o svá pozorování, diskutují své závěry a připravují se na následný rozhovor s rodiči. Při rozhovoru učitel sdělí rodičům, zda je dítě na školu připravené či není. V druhém případě je rodičům odůvodněno stanovisko učitelů na základě proběhlého pozorování dítěte. Rodičům jsou dána i určitá doporučení, jak vhodně podpořit ještě nedokončený vývoj dítěte z hlediska vývoje jejich tělesnosti, sociálních a duševních dovedností. Při rozhovoru mají rodiče prostor zeptat se na specifika waldorfské pedagogiky či jiné dotazy. V posledních letech nás těší, že k zápisu přicházejí rodiče s dostatečným povědomím o této pedagogice a s plným vědomím svého rozhodnutí.

Co u zápisu sledujete? Všimáme si fyzické zralosti – jaká je tělesná konstituce dítěte, jak je obratné při pohybu (pohyblivost dítěte spojujeme s řečovými dovednostmi), laterální, hrubou a jemnou motoriku, výměnu mléčných zubů. Důležité je také duševní rozpoložení dítěte, což může naznačovat jeho charakter a sociální citění. Jestli je dítě odvážné nebo bázlivé, schopné pracovat samostatně nebo pouze v doprovodu rodičů, jestli se dokáže zapojit do skupinové práce s dětmi, jak reaguje na dospělé osoby, jestli je trpělivé a přizpůsobivé. Všimáme si také, jak se dítě vyjadřuje, jak reaguje na pokyny učitele nebo jak si poradí s nezdarem. Sledujeme také, jestli má dítě zájem o školu,

jestli má vlastní představy o tom, co je být školákem.

Do 1. třídy nastupují děti ať už z klasické nebo waldorfské MŠ. Jsou jejich znalosti rozdílné? Waldorfská škola je vhodná pro všechny děti nezávisle na jejich víře, barvy pleti, pohlaví a výše příjmu rodičů.

Z mých dosavadních zkušeností nepozoruji žádné zásadní rozdíly v rozumových schopnostech a dovednostech jednotlivých dětí. U žáků, kteří navštěvovali waldorfskou mateřskou školu, pozoruji, že jim specifický přístup waldorfského učitele není cizí a že si ze školky přináší dobré sociální návyky a vztahy. Jisté výhody mají také při práci se specifickými materiály jako jsou voskové tužky a bločky a akvarelové barvy, se kterými jsou již zvyklí pracovat. Také jsou zvyklí využívat při práci a učení představivost a fantazii. Přesto tyto „výhody“ v žádném případě nijak nebrání v soužití s ostatními žáky a naopak nejsou nevýhodou pro ty žáky, kteří tento typ školky před nástupem do waldorfské školy nenavštěvovali.

Přejeme našim budoucím prvňáčkům úspěšný nástup do školy a do nového životního období.

Jana Erhartová

Foto: Zx Katka Vokřirková

Svátky v rytmu roku

Malé děti žijí v obrazném světě tvarů, barev a vůní. Děti jaro cítí, vidí, nemusíme jim nic vysvětlovat. Stejně jako naši předci rozumějí řeči přírody, řeči, kterou my dospělí už přestáváme slyšet a musíme se ji znovu učit. Vše, co bychom se pokoušeli vysvětlovat abstraktními slovy by dětskou duši jen omezovalo v jejím svobodném růstu.

Pojďme i my znovu prožívat rytmus roku. My dospělí bychom měli vědomě vnímat a prožívat symboliku ročních svátků. Protože teprve když sami rytmus roku vnitřně procítneme, můžeme pak předávat dětem i ostatním něco ze svého vlastního prožívání. O smyslu svátků s dětmi nemluvíme, ale pouze se snažíme vytvářet atmosféru k jejich vnitřnímu prožívání.

Zdroj: pixabay.com

Nenechme se svazovat dogmatickým slavením svátků. Vytvoříme si sami své vlastní tradice, ke kterým se pak budeme každoročně vracet a navozovat v dětech náladu velkého očekávání.

Roční svátky jsou jako perly navlečené na hedvábnou nit života. Vzpomeňme si na své dět-

ství. Co se nám uchovalo v paměti? To, co jsme hluboce prožili, co se dotklo našeho nitra. Dodnes na nás příjemné pocity z dětství působí jako pohazení. Pojďme také dnes už jako rodiče svým dětem pohladit dušičku, aby byla zdravá a šťastná. Kouká se na nás rozzářenýma dětskýma očima. Pojďme oslovit i svou vlastní duši, to dítě v nás, a pojďme prožívat s dětmi jejich dětský svět. Je to naším krásným velkým úkolem.

Obraz jara a Velikonoc je velkým mezníkem v celém koloběhu ročních svátků. Spící příroda se probouzí k novému rozkvětu. Je velkým darem, když má dítě možnost každý den do sebe nasávat přírodní děje – vidět pučet stromy, pozorovat jak se vlévá do stromů a květin na jaře život, jak si první jarní květinčky odvážně hledají cestu ke světlu, vidět první probuzenou včelku nebo od moře přilétající první vlaštovky, ptáčky vesele si prozpěvující a shánějící materiál pro stavbu svých hnízd, probuzené housenky, broučky, žížaly, motýly... To, co donedávna děti mohly mimoděk vnímat všude kolem sebe, je dnes ohroženo. Děti, především ty co žijí ve městech, do sebe namísto pravdivých přírodních obrazů nasávají obrazy úplně jiné – jako jsou vybetonované plochy, asfaltové silnice plné jedoucích aut a všudypřítomného hluku, osvětlené výlohy, reklamy, vysoké domy... Jen stěží můžeme dohlédnout, co tyto obrazy způsobují v dětských duších...

Spolek W collegium
Vás zve na divadelní představení

23. 4. a 24. 4. 2017
od 18:00 hod.
Malá scéna,
METROPOL

William
Shakespeare

Sen noci svatojánské

Účinkují učitelé, žáci a přátelé Základní školy
waldorfské v Českých Budějovicích

Lístky k zakoupení v kanceláři školy nebo těsně před představením na místě.
Více informací naleznete na webu www.waldorfbz.cz

Měli bychom dbát na to, abychom s dětmi alespoň jednou týdně vyrazili do přírody..., tu však můžeme vnímat už i cestou ze školky. A můžeme si také kousek přírody přinést domů a vytvořit si s dětmi doma malý koutek, poličku nebo stoleček ročních dob, který se stane živým obrazem toho, co se venku právě děje... Kouzlem ročního stolku je, že tu můžeme beze slov pomocí barev a symbolů vyjádřit i hluboké duchovní skutečnosti. Když tvoříme obraz na ročním stole, stávají se z nás umělci. Z těchto živých obrazů pak můžeme spolu s dětmi čerpat své životní síly a sytit své duše.

Eva Jírovcová
Převzato ze Zvonku 3/4 2007

Roční stolek v MŠ

Stolky ročních dob mě naplňují radostí, mám ráda, když si malý kus přírody mohou přinést do třídy, dovytvářet zrcadlo toho, co se v ní zrovna odehrává. Mám ráda, když roční stolek voní mechem, hlínou, vůní jarních rostlin, když děti při jídle mohou mlčky pozorovat tu tichou krásu. Pro malé dítě může být takové zážití hřejivým zážitkem, objevením krásy, potravou pro duši.

Ráda roční stolek dotvářím o náměty z přírody vymodelované ze včelího vosku. S dětmi si často skládáme celá společenství semínek, květin i pramínků a řek, které ožívují náš stůl – náš svět a připomínají nám, jak je nám spolu dobře na světě.

**Kačka Krausů ze třídy Skřítků
MŠ Rudolfov**

Foto: Kačka Krausů

Děti až na půdu, práce až nad hlavu

Jistě jste všichni zaznamenali a věřím, že mnozí také na vlastní tělo pocítili, to chvění, které se vždy dostavuje s přicházejícím jarem. S jarem pak přichází Velikonoce a s Velikonocemi tradiční Velikonoční jarmark.

My z „Děti až na půdu“ jsme se rozhodli, že by bylo dobré využít Velikonočního jarmarku jako další příležitosti utržit nějaký ten peníz pro účely výstavby nové půdní třídy v MŠ, jejíž realizace se díky obdržení dotace od německé nadace Software AG Stiftung výrazně přiblížila. Vymysleli jsme několik jednoduchých velikonočních dekorací, které bychom mohli ná-

vštěvníkům nabídnout k zakoupení. Za tímto účelem jsme se začali scházet, a pak nás napadlo, že by bylo hezké přizvat k tomuto dílu i ostatní.

Rádi bychom vás tedy pozvali na další společná tvořivá setkání, která se konají v mateřské školce v Rudolfově. Práce se bát nemusíte, určitě si najdete tu činnost, která vám bude vyhovovat a bavit vás ☺.

A klidně s sebou vezmete i své děti. Zatímco vy budete tvořit, ony si mohou hrát. Další setkání je v pondělí 27. 3. od 17 hodin v prostorách WMŠ v Rudolfově.

Za tým „Děti až na půdu“

Eva Bínová

Co se děje „na Půdě“

Zima je za námi, spousta práce před námi. Zní to jako slogan ze Zahrádkáře či jiného časopisu pro kutily a zahradníky, ale nenechte se zmást. Je to totiž fakt, a my z „Děti až na půdu“ jsme za to náramně rádi.

Minulý rok se nám podařilo díky crowdfundingovému projektu vybrat přes 170 tisíc korun. Díky štědrým dárcům a Vánočnímu jarmarku pak dalších 54, resp. 55 tisíc korun. Další povedenou akcí, která na konto „Děti až na půdu“ přispěla částkou přesahující 6 tisíc korun, bylo lednové divadelní představení Kozí pohádka. Svým dílem (kolem 9 tis Kč) také přispěla dražba, která se konala na nedávném waldorfském plese. Celkově je tedy na kontu určenému k výstavbě nové třídy v MŠ v Rudolfově přes **295 tisíc korun**.

Poměrně dlouho jsme pak čekali na vyjádření německé nadace Software AG Stiftung, kterou oslovila minulý rok paní Kateřina Kozlová s žádostí o dotaci. Tuto se

nakonec podařilo získat a to ve výši **51 tisíc eur** (tj. cca 1 377 000 Kč). Nyní tedy můžeme s radostí prohlásit, že „**Stavět se bude!**“ Do finální částky potřebné k vybudování nové třídy a rekonstrukci střechy, která je nutnou součástí stavebních prací, nám nicméně ještě **chybí kolem 300 tisíc korun**.

Rozhodli jsme se proto, že by bylo dobré využít Velikonočního jarmarku jako další příležitosti utržit nějaký ten peníz. Vymysleli jsme několik velikonočních dekorací, které bychom mohli navštěvníkům nabídnout k zakoupení. Dále chystáme „cizojazyčný hitit“ (crowdfundingový projekt na mezinárodní platformě), na kterém plánujeme žádat cca o 5 tisíc dolarů a v rámci festivalu na oslavu výročí založení školy dobročinný bazar knih a šperků.

Je toho ještě hodně před námi, ale také hodně dobrého za námi a my jsme moc rádi, že jsme to mohli prožít a prožíváme spolu s vámi!

Těšíme se na naše společné setkání na Velikonočním jarmarku!

Za tým „Děti až na půdu“
Eva Bínová

PS: Pro zájemce budou připraveny „půdní exkurze“ (ať víte, kam to všechno půjde) ☺.

Společná tvořivá setkávání v družině

Ach, ten krásný jazyk český, občas trochu záluďný. Co to sem pleťu? Dovolte mi (a odpusťte), že začnu malým jazykovým úvodem. V průběhu psaní tohoto příspěvku jsem si totiž v několika případech nebyla jistá, jaké i/y bych měla použít v přičestí minulém. Vlastně spíš jsem si nebyla jistá, co si pomyslí čtenář, až po několika měkkých -i budou, kdo ví proč, následovat tvrdá -y. Zkrátka a dobře, obsah tohoto textu je (či přesněji řečeno – dosud byl) výlučně dámský. A tudíž jsem ve větách, kde to odpovídalo skutečnosti, tj. podmětům byly pouze maminky a paní učitelky, zvolila v oné gramatické záležitosti odpovídající tvrdé -y. Tolik na vysvětlenou a teď hurá k tématu.

Libí se vám waldorfské panenky, víly nebo skřítkové? Věřím, že ano. A určitě vás někdy napadlo, že byste takovou panenku nebo skřítku rádi ušili pro sebe, pro své děti nebo pro někoho blízkého. Ale jak na to? Zajímalo by vás, jak taková ručně zhotovení kamarádi a průvodci našich dětí vůbec vznikají a zda byste to také zvládli?

Možná si ale taky říkáte, kde na to vzít čas. Možná vám na takové

tvoření doma chybí místo (jako mně). Možná nemáte dost odvahy pustit se do toho sami. Možná si říkáte, no jo, ale ušít takovou panenku, to nebude žádná legrace! A já vám říkám, že **je to legrace**.

Když se sejdeme ve školní družině jednou do měsíce pod zkušeným vedením paní Gábiny Bouškové, je legrace a dobrá nálada vždycky. Vše je vysvětleno, názorně předvedeno, takže práce jde všem krásně od ruky. V tomto školním roce jsme se sešly už čtyřikrát. Dvakrát na podzim při šití levandulových panenek, jež se prodávaly na adventním jarmarku. A dvakrát v novém roce, kdy jsme šily rýžové skřítky. Cílem těchto setkávání je vytvářet waldorfské panenky (popř. jiné předměty) k prodeji na jarmarcích nebo třeba k výzdobě ročních stolků ve třídách. Dalším záměrem pak je osvojit si techniky šití a výroby waldorfských panenek, které mají svá specifika. A naučit se tyto postupy „naživo“ od paní Gábiny, která má bohatou praxi, je samozřejmě mnohem snazší než to zkusit sami podle psaných návodů.

Do konce školního roku nás čeká ještě několik setkání a témata jsou i „neskřítkí“ a „nevíli“.

Foto: 6x Dana Hanzliková Vašková

Společná tvoření se uskuteční vždy **ve středu od 16:30 ve školní družině**. Páté setkání proběhne **29. března** na téma mokré filcování (výroba míčku), šesté setkání hned za týden **5. dubna** proběhne ve znamení suchého filcování jehlou a sedmé setkání je naplánováno na **17. května**.

Přijďte se setkat s rodiči z jiných tříd. Přijďte si zažít waldorfské tvoření se zárukou pohody a humoru. Přijďte vyrobit míček, panenku, skřítku, kteří vyzdobí dětem třídu a družinu anebo budou využiti k prodeji na jarmarku. Těšíme se na nové zájemce a pomocníky. Vítání jsou samozřejmě i pánové (ať si příště nemusím lámat hlavu s těmi -i a -y na konci).

A nezapomeňte, že hračky, které mají duši, potřebují naše děti i my velcí neustále.

Zuzana Tutterová

3. třída a epocha „Stará řemesla“

Foto: 3x Honza Vodička

Třetí třída zažívá krásné období setkávání se starými řemesly. Během této epochy měli žáci možnost zažít různé profese, se kterými se dnes už těžko potkává-

me. Kovář, kovotepec, tesař, řezbář, pekař, kuchař, cukrář, tkadlec, švadlena, barvíř a mnohé jiné.

Během této epochy třetíáci intenzivně pracovali s vlnou – zpracovávali ji, spřádali a vyráběli míčky mokrou technikou.

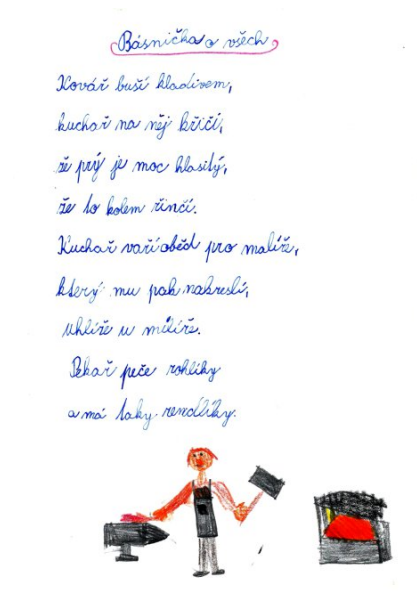
Po vlně bylo třeba se pustit do něčeho hutnějšího a tak kroky třídy směřovaly do keramické dílny v Jelmu u pana Uhlíře. Děti se během této návštěvy dozvěděly, jak taková keramická dílna vypadá, jaké nástroje se v ní používají a kolik práce se ukrývá za hrnečkem, ze kterého pijí doma. Některé žáky zaujaly pece, ve kterých

se vypalují keramické výrobky, jiné zase hrnčířský kruh, nebo vymačkávání vzorů do velikého hrnce. Dílna byla pro ně místem nových věcí a zážitků.

Odrazem zážitků, které v dětech zanechala tato epocha, jsou básně, které děti napsaly. Básně jsou o řemeslech, která děti nadchla.

Vendula Chromá

Měsíční slavnost 3+6+9

Milé žákyně, milí žáci, učitelky, učitelé a rodičové.

Dnes, 22. 2. 2017, jsem se zúčastnil měsíční slavnosti, kde vystupovali žáci třetí, šesté a deváté třídy.

Vystoupení všech tříd se mi moc líbilo a velmi jsem si to užil. Na žácích a učitelích je vidět, že si to také vždy užijí. Šířit radost a zábavu tímto způsobem je krásné. Je to takové milé zpestření každodenního školního shonu.

Je fakt, že jsem na měsíčních slavnostech dlouho nebyl, pře-

Foto: 2x Bohumír Nowak

Foto: Dana Hanzliková Vašková

kvapilo mně, jak málo rodičů se jde na své děti podívat co se naučily a připravily. Jsem rád, že mě a svou mladší ségru Elišku Anežku na slavnost pozvala. Zúčastním se rád i dalších slavností, máme ve škole ještě osmačku a rád ji uvidím v akci.

Doporučuji si udělat čas a na své děti se přijít podívat. V této náročné a hektické době je to krásné, milé odreakování a pobavení.

Táta čtyř dětí – jednoho syna a třech dcer – **Luboš Šesták**

Ples školy potřeťííí :)

Přípravy plesu sahají daleko před jeho konání. U toho letošního začaly vlastně už v prvních týdnech roku školního. Vybrat datum, zajistit prostory, kapelu, ... A ty lístky – bylo by fajn, mít je už na jarmarku. Tyhle všechny „drobnosti“ má na na svých bedrech Majda Kubínů. Ostatně jako všechny plesy. „Majdóó, bude letos víc těch chlebičků?“ Majdina bedra i s chlebičkama povětšinou jísti Věrka Mulica. A letos také Verča Láchů se svým týmem odhodlaných tombolistů.

Po jarmarku jsou lístky téměř vyprodány a startuje se akce „nosejte tombolu“. (Tímto bychom chtěli za tým odhodlaných tombolistů poděkovat z celého srdce všem přispěvatelům – byli jste báječní!) Převozy tomboly ze školy do Potravinové banky (díky banko za poskytnutí prostoru), třídění, zapisování, číslování a balení (srdečně zdravíme Plojharovi! – letos to bylo díky Vám o dost jednodušší). A mezi tím vším potí na zkouškách

krev nejen kankán-tanečnice, ale především naše Labutě.

„Už jdeme do fináááale a poslední tóny zní“...ale ne ne :) teprv to celé vypukne ;)

Den D! Probíhá přesun všeho potřebného do Besedy. Krátce po poledni začínají poslední zkoušky. Zkouší se úplně všechno, co je součástí večera. Dámy doma žehlí róby, kadeřníci tupírují účesy a pánové loví v paměti, jak že se vlastně ta kravata či dřevěný motýlek váže?

19.00 – tančí se již od prvních tónů, schází se největší počet plesových rób v historii plesu, chlebičky hier a šáňo taky. Toho se prý vypije nejvíc. Zato syrovým chlebičkům to moc nejde... ty pak dojídá Majda, Věrka a kapela a celou jejich sobotu doprovází zařívací potíže. Kapela je jako vždy famózní!

Bosanohy přicházejí naboso – uf. Bála jsem se, že si řapky narvou do bot, jako my ostatní. S postupem večera se počet bosanoh zvyšuje.

Famózní kankán – i provaz byl! Podvazky jsou samozřejmostí. Dražba všeho možného ve prospěch školky – tleskáme! A konečně půlnoční překvapení: LABUTĚ. Opět se potvrzuje „co tě nezabije, to tě posílí a vše vyřeší Kolaloka!“

Takže, sumasumárum: chlebičků se snědlo 350 ks, největší počet rób, končilo se po třetí, všechno klaplo, nejoblíbenější nápoj šampaňo a H₂O samo sebou, všechno se vydražilo a pikatnosti ze zákulisí mi nikdo nechtěl prozradit... Že by žádné nebyly?

Nevím, jak pro Vás, ale pro mě dobrý. Že by dobrej gang?

Bára Bednářová

Masopust ve školce

V úterý 28. 2. 2017 opět nastal čas k další společné slavnosti plné veselí a radovánek v naší waldorfské školce. Srdečně byli zváni všichni rodiče, přátelé školy i mladší sourozenci našich dětí.

Letošním tématem masek byl „Cirkus“. Rodiče i děti se chopili

chrstidla a účastnily se drobných atrakcí. Rodiče pomohli vlastními silami vytvořit báječnou masopustní hostinu a všem zú-

Foto: 8x Hana Kotyz Máslová

*Masopustní čas, nastal letos zas...
A s ním plno krásy, slávy, kouzelníci, lvi i páni, přišli mezi nás.
Tančily zde tanečnice, slon i klaunů na tisíce,
Barvami se všechno hemží – plno dobrot, užívám si.
Pak bujaré veselí v průvodu městem stále zní.
Tuhle slavnost, mám já rád. Rád si o ní nechám zdát...*

Kát'a Krausová

této výzvy svědomitě a přicházeli v nejroztodivnějších a krásných kostýmech. Všichni navzájem obdivovali originalitu a důvtip masek. Celou budovou proplouvala

naděšená atmosféra, neboť jsme se rázem ocitli mezi neohroženými krotiteli tygrů, odvážnými krotitelkami hadů, půvabnými provazochodkyněmi, ladvými krasojezdčkyněmi, veselými klauny, roztomilými zvířátky a spoustou dalších příznivců cirkusu. Ve třídách děti vyráběly masopustní

částněným moc chutnalo. Tabule byly rozmanité, od bezlepkových koláčků přes koblížky, ovoce, zeleninu až po zelňáky a řízečky. Po společném fotografování jsme se již potřetí připojili do slavnostního průvodu masek města Rudolfova. Navštívili jsme pana starostu a společně jsme prošli Rudolfovem

až k naší mateřské škole, kde jsme se s místními rozloučili. Děti si stále nadšeně o Masopustu vypráví a s povzdechem podotýkají, že je škoda, že další bude až za rok!

Příjemné postní dny vám přeje
**teta Kát'a a kolegium učitelů WMŠ
z Rudolfova**

Pohádkové jedničky

Pro naši první třídu paní učitelky Pavly to byl první společný masopust. Děti, maminky a paní učitelka přišly v kostýmech pohádkových bytostí: princezny, králové, rytíři, červená Karkulka, kat, čertíci, víla, pejsek a další. Celá třída seděla u bohatého stolu a hodovala. Paní učitelka vyprávěla o významu masopustu.

Společně si všichni zatančili, zazpívali, hráli na flétničky a hráli veselé hry. Všichni si to náležitě užili.

Jarka
Viková

Foto: 4x Bohumír Nowak

Zvířátková dvojka

Letošní Masopust jsem strávila ve 2. třídě mezi zvířátky. Začali jsme hned ráno zvesela. Písničkami a hrou na slepou bábu. Pak každé zvířátko vyprávělo o sobě. Tak jsme se navzájem dozvěděli spoustu zajímavostí.

Např. jaké mají vlastnosti, kde žijí a čím se živí. To jsme si následně i ukázali na pikniku, který jsme si uspořádali na rozkvetlé louce. Bylo tam maso pro šelmy, zeleninka a saláty pro býložravce, myšky pro kočky, oříšky pro veverku, obilí pro myšku, nektar pro motýla, broučkové sušenky pro hmyzožravce... Prostě každý si našel to své. A co by to bylo za Masopust bez masopustních koblih? Popiknikový program byl naplněn vzájemnými

Foto: 2x Jiřina Skřepská

Foto: 3x Bohumír Nowak

návštěvami dalších tříd. Ve 3. třídě byla moc zajímavá řemesla: tradiční příprava vytlačovaného perníku, paličkování, výroba dřevěných šumavských holubic, v 5. třídě zas bylo krásné vystoupení břišní tanečnice, osmáky jsme našli nacvičující divadelní hru Charleyova teta... Na návštěvu za zvířátky se podívaly pohádkové

bytosti z 1. tříd, devětáci různých národností, oblíbené literární postavy kmotříčků... Rozhodně bylo na co se dívat. Všechny děti si tento den náramně užily. Jsem moc ráda, že jsem tento sváteční den mohla strávit v naší škole.

Lucie Veselovská
maminka druháka

Řemeslná trojka

28. 2. 2017 se celá škola i se 3. třídou proměnily v kouzelné místo. Na chodbách bylo vidět mnoho zvířat, pohádkových postav, postav z dávných dob i oživé postavy z knih. Ve 3. třídě zavládla řemesla, bylo zde možno vidět paličkování, frivolitkovou krajkou, pečení perníčků z dřevěné formy nebo vyřezávání „Šumavských holubiček“. Po třídě bylo možno k zahlédnutí různých profesí jako muzikanty, mlynáře, tesaře, lazebníka, pivovarníky, kominíka, ale i květinářku, bylinkářku či přadlenu. Inu masek bylo, až oči přecházely.

Honza Vodičků

Foto: 5x Bohumír Nowak

Foto: 4x Petra Frojdová

Blížím se chodbou ke 3. třídě a zaráží mě, že se ze třídy nešíří žádný hluk. Jsou třeřáci vůbec doma? Jemně klepu na dveře a už mě zvedá ztepilá selka, ve které jen stěží poznávám naši milou paní učitelku Vendulu. Vcházím a hned chápou, proč je ve třídě takové ticho! Na židli před tabulí totiž sedí pekař Jáchym a holič Honzík mu právě břitvou holí namydlenou tvář. Celá třída s napětím sleduje, jak tohle dopadne! Dopadlo to dobře, pekař přežil nezraněn, ještě trocha kolínské na jeho tváře a Jáchym se připojuje ke svému kolegovi z cechu pekařského a společně s květinářkami, kominickými uční a selkou jde do učení k opravdické perníkářce a zkoušejí si, jak se dělá vytlačovaný perník. Na druhé straně třídy vidím pivovarníky s rybářem a mlynářem, jak zkoušejí paličkovat. No, pánové, to jsem zvědavá, zda se úplně nezamotáte...

Šenkýřky, bylinkářky, malířka a cukrářka si úspěšně zkoušejí ušmodrchat jemnou krajkou. Muzikanti s kuchařem a kovářem odložili svá fídlátka a pozorně poslouchají řezbáře, který jim vykládá, jak vyrábí ty krásné dřevěné holubičky.

A já se tomu všemu nestačím divit – o masopustním úterku ve třetí třídě stará řemesla ožívají!

Katka Jírovcová

Seveřanská čtyřka

„Na počátku nebylo nic než chlad a žár. Na jedné straně byl Niflheim, svět temných mlh a věčné zimy a na druhé straně

Foto: 3x Bohumír Nowak

Múspell, nekonečný oceán sžíravých plamenů a rudě zbarvené záře. Mezi tím zela jen bezdná propast Ginnungagap. A v tomto obrovském prázdnu mezi světlem a tmou, žářem a mrazem, započal kdysi život.“

O něco později... přesně 28. 2. 2017 se čtvrtáci ponořili do dávných věků, kde žili obři, skřítkci a vládli bohové. Pevnou osu dával tomuto světu bájný strom Yggdrasil,

sil, který zajistil všem bytostem i zvířatům chod života od zrození po smrt.

Čtvrtáci se proměnili v bohy, bohyně, skřítky, také v bájnou krávu Audhumlu, veverku Ratatosk a samotný strom Yggdrasil. Pochutnali si na severských dobrůtkách, např. na různých kamenech, kostičkách

síly, mořských plodech a rybkách, na semínkách a oříšcích, mléku od mýtické krávy, na kůře a míze ze slavného stromu a na vlasech obra Yoniho. Naučili se psát runové písmo a také ho ztvárnit celým tělem. Stihli navštívit své kmotry v 9. třídě, se kterými si zazpívali a zatančili v kruhu s holemi.

A na závěr ještě dobrovolný kvíz pro čtenáře Zvonku. RUNA znamená v jazyce starých Germánů TAJEMSTVÍ. Hádejte, co znamenají tyto znaky (runy).

Rozluštění v příštím čísle Zvonku.

Markéta S.

Božská pětka

Měla jsem milou příležitost ocitnout se s 5. třídou ve světě Bohů, Bohyní a také občanů Indie. Vzájemně jsme se představili a sdělili si naše příběhy a vzápětí jsme si povyprávěli o indické kultuře, módě, kuchyni, józe a běžném životě Indů. Největší radostí však byl pro nás tanec. Všichni si zažili tanec klasický indický kruhový, kde jsme ve společném svižném rytmu a

Foto: 4x Bohumír Nowak

nadšení oslavovali naše Božstvo. Díky Barče Strnadové pak jsme měli možnost zažít velkolepou krásu a energii břichních tanců. Vrcholem masopustního veselí byla hostina, v našem případě samozřejmě indická, domů mě provázela vůně kari a pocit štěstí :) Děkuji Diovi, dětem, Barče, zúčastněným maminkám i rodičům, kteří pomáhaly dětem s krásnými kostýmy, za další úžasný masopustní zážitek.

Vlad'ka Šebestová

Knižní šestka

Tématem letošního masopustu v šesté třídě byly knihy a jejich postavy. Každý si vybral svou oblíbenou knihu (práce ve skupinkách vítána) a tu potom představil, mohl kousek přečíst a předvést scénku, samozřejmě v odpovídajícím převleku.

Spektrum postav bylo pestré, od Alenky v říši divů společně se Srd-

Foto: 4x Dana Hanzlíková Vašková

náhodné dvojice a došlo tak k překvapivým setkáním, scénkám a rozhovorům. Rytíř Eragon se učil spolu s Luborem Klementem, maminka Jarmila z knížky *Říkali mi Leni* omdlela při setkání s velkým mluvícím králikem Bobem, prince

Agalfovi se ani přes nasazení důmyslné taktiky nepodařilo získat poklad draka Šmaka, hrabě Olaf přišel o knoflík při potyčce s Hejlem, Dlouhý dostal koblihu od paní Tess Coleman a za to ji vzal na chůdách na zámek... A co mohou mít společného Srdcová královna a Jirka od Bobří řeky? A Janek a Bobek? A Leni a Elo-die? Zeptejte se doma děti...

covou královnou a Kloboučníkem přes postavy stvořené Jaroslavem Foglarem až po velkou dvougenerační skupinu z fantasy trilogie *Koruna tři*, hochy z *Knoflíkové války* a králíky z klobouku. Nakonec přišli i Dlouhý, Široký a Bystrozraký.

Převleky byly parádní, pointy vtipné, spolupráce ukázková! Pak byly ze všech postav vylosovány

Šestáci samozřejmě nezapomněli ani na své kmotřence z prvních tříd a došli je navštívit a připomenout si pohádkový svět prvňáčků.

Katka Bílá

Literární sedma

Letošní masopust připadl na úterý 28. 2. 2017. Tématem naší třídy byly literární postavy. Během prvních dvou vyučovacích hodin každý z nás představil svou masku. V naší 7. W se sešli například Robinson Crusoe, kat Mydlář, Pipi dlouhá punčocha, k vidění byli také kovboj, upír, čarodějnice a kočičí slečna. Pipi dlouhá Punčocha se nečekaně setkala se svou lite-

rární maminkou Astrid Lindgrenovou, do které se převtělila třídní paní učitelka Jana Gažiová.

Když jsme se všichni představili a snědli téměř všechno občerstvení, které jsem si přinesl z domova, šli jsme navštívit naše kmotřence ze 2. W. Jejich

Foto: 2x Bohumír Nowak

tématem byla zvířátka. Přivítali nás například netopýr, lev, mýval, ovečka a liška. Na malou chvíli jsme se zašli podívat také do 3. W, kde děti představovaly různá řemesla. Viděli jsme pekařky, květinářky, bylinkářku, pivovarníky, muzikanta atd.

Po návratu zpět do třídy jsme hráli scénky na různá přirovnání, např.: „Má srdce na dlani.“ - „Je jako z hadích ocásků.“ - „Má srdce jako kámen“.

Na konec masopustního dne nás navštívili žáci 9. třídy převlečení za různé národy – Francie, Rusko, Japonsko, Čína, Řecko, aj. Masopust se mi moc líbil.

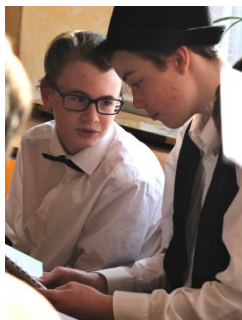
Anna Zabilková (7. W)

Divadelní osma

Když jsem v čase Masopustu nakoukla do 8. třídy, jako bych vstoupila přímo na jeviště. Právě probíhal

konkurz na obsazení rolí do chystaného ročníkového představení Charleyova teta od J. R. Thompsona. Bylo veselo a to teprve s divadlem začínají! Máme se na co těšit.

Zdenka Doubravka

Cizokrajná devítka

Bonjour,

Ráno jsem vstala neobvykle brzo, nebo vstala, spíše se probudila. Ležela jsem a hleděla do stropu a naslouchala pravidelnému oddechování své kamarádky. Přespávala jsem u ní. Dneska je masopust, sakra. Jak se mám asi za půl hodiny proměnit z nijaké Češky v šarmantní Francouzku? No nějak to zvládnout musím.

Povedlo se a na autobusovou zastávku už jsem si s kamarádkou

vykračovala v klobouku, namalovaná jako nikdy jindy (červenou rtěnku vážně moc nemusím) s kabelkou, kterou jsem měla naprosto poprvé venku.

Lidé se na nás zvláště dívali a tak jsem zkoušela hrát, jako že jsem vážně Francouzka. Napodobovala jsem jejich přízvuk a nevyslovovala H. Byla to psina.

Když jsme s kamarádkou Áďou vešly do třídy, první se ozval Rus (ve skutečnosti to byl Jarda) s ne příliš taktní poznámkou: „CENZURA“.

Netaktní, naprosto nekorektní, ale co se dá očekávat od Rusa.

Den se vlekl, nevím jestli to bylo tím tureckým medem v mém žaludku nebo lodičkami na mých nohách, ale vlekl se.

Co bylo dál k vidění v naší třídě? Ale, směsice všech národností. Žena z Turecka (Marťa), dvě japonské gejši (2x Lucka), Tři Rusové (mimo netaktního Jardy i Šimon a

Štěpán), Egyptská tanečnice (Martin), Skot (Vojta), jeden Ind a jedna Indka (Matouš a paní učitelka), americký voják, nebo vojanda (Verča), Řek (Míša), Palestinec (Honza), Vietnamec (Teodor), Švéd (Lukáš) a pak já a Áďa Francouzky.

Vcelku vydařený den – náš poslední masopust na téhle škole. Na to, že byl už devátý, se povedl.

Au revoir.

Magda Gažiová

Tip na víkend

Sedlářský kurz, aneb:

práce s kůží pro malé i velké s Edou Hubatou: **21. – 23. 4. 2017**

Kurz určený pro rodiny s dětmi od osmi let. Menší děti se mohou přidat při dohledu rodičů. Budeme pracovat s krásnými nástroji na zpracování kůže. Určeno jak pro zkušené, tak pro ty, kteří s rukodělnými činnostmi začínají. Veškeré nářadí dostanou účastníci kurzu zapůjčené. Během víkendu bude možné vyrobit si pásek, náramek, náhrdelník, pustíme se do mokasinů či jiné barefootové obuvi a mnoho dalšího.

Možná budeme vyrábět a zdobit postroj pro oslíčku Emu. S oslíčkou a mohutnými tažnými koňmi pak projedeme kousek hory Kletř.

Kurz začíná v pátek 21. 4. 17 hod. večer, končí v neděli 23. 4. po obědě. Cena: 1 600 Kč/sedlár (tj., ten co pracuje), 900 Kč/ doprovod. V ceně je zahrnuta výuka a pobyt na Hájence, nocleh ve vlastním spacáku (matrace, prostěradlo, polštářek jsou k dispozici) a společná vegetariánská strava.

Kontakt a přihlášky: Maryškoví, Vyšný 1, 38101 Český Krumlov, tel.: 606 692 955, hajenka.ck@email.cz

Inzerce

Nabízíme kolo pro cyklistu kolem šesti let. Značka

LeaderFox „bear 20“. Používané, ale normálně funkční, vzadu 6 kolečko, cena: 500 Kč. Kontakt: Zdenka Doubravka 608 522 279

Zvonek – březen 2017

Redakce: Zdenka Doubravka, Eva Sokolová, Jana Erhartová

Prepress: Dana Hanzliková Vašková

Kontakt: zvonek@waldorfcb.cz

Internet: <http://www.waldorfcb.cz>

Logo: Bára Šimová

Redakční uzávěrka pro další číslo: 26. 4. 2017.

Redakce si vyhrazuje právo nezařazení, krácení a běžné redakční úpravy příspěvků.

NEPRODEJNÉ

KALENDÁRIUM aneb co, kdy a kde ...

29. 3. Třídní schůzka 3. třídy v 17.30

1. 4. **8. velikonoční jarmark v MŠ (od 10 do 15)**

2. 4. Slavnost Morena – 1., 2. a 3. tř.

3. 4. Slavnost Morena – MŠ

4. 4. Schůzka kruhu rodičů v 19.00

6. a 7. 4. Zápis do první třídy

13.–17. 4. **Velikonoční prázdniny**

19. 4. Třídní schůzka 2. třídy v 17.30

23. a 24. 4. **Sen noci svatojánské**

26. 4. **Měsíční slavnost 2., 5. a 8. tř.**

Třídní schůzka 5. třídy v 17.00

Každé úterý v 19 h se koná večerní eurytmie pod vedením Lenky Liebové a klavírního doprovodu Karly Hesové v eurytmickém sále školy

Zvoníme u ... Petry Klee

1. Petro, žila jsi s rodinou sedm let v Americe. Jak bys hodnotila školský systém, kterého jste tam byli součástí? Co z toho bylo inspirativní a aplikovatelné u nás?

V Americe, konkrétně v Kalifornii, jsme žili, když byly děti malé, takže jsme poznali především zařízení předškolní a nejnižší třídy základní školy. Pozorovala jsem, že velké procento amerických matek zůstává až do školního věku s dětmi doma, pak se teprve pomalu vrací do práce, mnohé z nich zůstávají v domácnosti stále. Předškolní zařízení tak často nabízejí pouze třídní dopolední program, který slouží primárně k socializaci dětí, ne k jejich celodennímu hlídání. Na druhé straně se ovšem také mnoho matek vrací do práce již třeba dva měsíce po porodu a o děti je pak pečováno v takzvaných daycare centres. Pro svou dceru jsem našla malou soukromou školku vedenou v duchu waldorfských metod. Bylo to úžasné místo v krásném domě paní učitelky, s obrovskou zahradou a přítomností domácích zvířat včetně slepic, králíků a koní. Pro děti to byl takový ráj na zemi. Každý týden pekly chléb, modelovaly z včelího vosku, zpívaly a hrály divadlo. Bylo jich ve školce osm, vídaly se třikrát týdně na tři hodiny dopoledne. Při vyzvedávání dětí jsme se my, maminky, vždy ještě zdržely na zahradě a povídaly si, utvořila se tak přátelství i mezi námi. Na tuto školku s dcerou vzpomínáme nejraději, myslím, že to byl opravdu ideální systém, v našem prostředí však obtížněji aplikovatelný kvůli zaměstnanosti rodičů. Zažili jsme také první třídy základní školy, opět waldorfské. Vyznačovala se velkým zapojením a aktivitou rodičů a jejich dobrou informovaností o dění ve škole a také o waldorfských metodách a myšlenkách, k čemuž přispíval zpravodaj vycházející každé dva týdny. Ten mě pak po návratu do Čech inspiroval k vytvoření našeho časopisu Zvonek.

2. Co bylo hlavním motivem k návratu do Čech? A jaký byl pro děti přechod na české školy? Hlavním motivem k návratu byl můj stesk po domově, takové neustálé puzení, kterému již nešlo odolávat. I když se nám v USA žilo po materiální stránce dobře a za ta léta jsem si našla plno přátel, domov byl pro mě stále v Čechách. Chtěla jsem také, aby děti vyrůstaly v kontaktu se svými prarodiči a aby poznaly českou kulturu a zemi více než jen jako letní návštěvníci. Přechod na českou základní školu byl pro mou dceru dosti náročný (šla do druhé třídy), prožívala veliký kulturní šok. Děti se k sobě chovaly dosti odlišně, než byla zvyklá, hrály jiné hry, zajímaly je jiné věci. Tento rozdíl byl asi ještě zásadnější než přechod ze školy waldorfské na klasickou. V té době (rok 2005) byla totiž základní waldorfská škola v Českých Budějovicích jen velkým snem malé skupinky lidí. Syn měl to štěstí, že byl přijat do waldorfské třídy při MŠ Nerudova. Ve školce se mu líbilo a problém měl asi jen se zvykáním si na větší používání češtiny.

3. Zakořenily tvé děti v Čechách, nebo mají chuť vycestovat a studovat v zahraničí? Dcera bude letos maturovat na soukromém gymnáziu a ráda by pak pokračovala studiem na vysoké škole – nejraději v USA... Mám pocit, že prožívá podobné puzení jako tenkrát já, táhne ji to zpět a mně je jasné, že tomu se nedá bránit. Zdá se, že si potřebuje vyzkoušet, kde je vlastně doma. Syn je po absolvování všech devíti let na waldorfské škole teď také prvním rokem na gymnáziu a zatím se o studiu v zahraničí nezmiňuje. Tak uvidíme :-)

Za odpovědi děkuje Pavla Janečková.

